

[J. K. Hansen]

Ministeren var i sit svar inde på, at man fikserede på to løsningsmodeller, og var så inde på, at nogle tror, at bilismen har toppet. Nu er det altid svært at spå, i hvert fald om fremtiden, og det er det eneste, man kan spå om. Ministeren taler om, at der bliver mere fritid. Det ved vi alle sammen at der bliver, det bliver simpelt hen nødvendigt, hvis vi skal skaffe arbejde til alle, at der bliver mere fritid.

Men der er jo en række mennesker i dette land, som af forskellige grunde ikke har et køretøj på gummihjul – det er i hvert fald et tohjulet, hvis de har det, en cykel. Andre har ikke det papir, der skal til for at få lov til at styre et sådant køretøj. Nogle har en alder, der gør, at de ikke kan; det kan være både de unge og de gamle. Jeg mener bestemt, at det, vi siger og gør med hensyn til den kollektive trafik, er ting, som vi ønsker med ind i drøftelsen, og det har vi også sagt. Det ønsker vi at fremhæve.

Men måske har ministeren læst for grundigt på det brev, som vi alle sammen her i folketinget har fået fra FDM, Forenede Danske Motorejere. Det er da helt klart, at en sådan organisation, som repræsenterer et antal tusinde medlemmer, vil prøve på at varetage disse medlemmers interesser, ellers fik de da for lidt for det store kontingent, de betalte til denne organisation. Men dér siger man, at 90 pct. af al persontransport og 70 pct. af al godstransport foregår på vore veje.

Det er egentlig fantastisk, at man kan komme frem med sådanne betragtninger, for hvilket belæg er der egentlig for de tal, FDM kommer med her? Ja, hvis man tager de varer, der bringes ud mellem købmanden og kunden, og hvis man tager alt det med, som bringes ud på cykel eller i bil, kan det godt være, man kan komme frem til sådanne tal, men hvis man tager fjerntransporten – og det er jo det, det drejer sig om, når vi skal over mellem Øst- og Vestdanmark – er det nogle helt andre tal, så det håber jeg at ministeren har forståelse for.

Så siger ministeren, at jeg i min ordførertale havde nævnt, at der ikke måtte være regionale skævheder. Hvis jeg har sagt det sådan, har jeg udtrykt mig meget uklart. Jeg har sagt, at der er en række ting, vi nødvendigvis må have medinddraget i de drøftelser og forhandlinger, som vi bliver inviteret til. Vi må erkende, at vi ikke kan undgå regiona-

le skævheder, men vi må naturligvis have disse spørgsmål med i vore drøftelser, og derfor kan man for så vidt lige så godt i ministeriet for offentlige arbejder og andre steder begynde at forberede svarene, således at de foreligger, når vi kommer til disse forhandlinger.

Jeg har nævnt Bæltbyernes problemer. Det er da klart, at de to byer Nyborg og Korsør har problemer, som vi skal tage stærkt højde for også på andre områder, ikke mindst – og det var det sidste, jeg nævnte – hele miljøområdet. Det bliver vi nødt til at tage op.

Så siger ministeren i øvrigt, at vi bl.a. hindrede ham i at få de nødvendige midler på finansloven sidste år til at foretage disse undersøgelser. Det er ikke korrekt. Det er rigtigt, at vi forhindrede ministeren i at stjæle pengene fra andre områder – undskyld ordet stjæle – på finansloven, men vi sagde helt åbenhjertigt: værsgo, minister, tag dem på tillægsbevillingsloven, så skal vi nok stemme for det, men vi ville naturligvis ikke have, at ministeren fjernede disse penge fra dele af den kollektive trafik.

Ikast (KF):

Det var med meget stor undren, at jeg konstaterede, at VS' fru Elisabeth Bruun Olesen går imod en psykologisk undersøgelse af folk, der ikke tør køre under vandet. Det er ikke normalt de toner, vi hører fra VS. Når vi går i gang med et projekt som dette, der efter konservativ mening skal vare 100 år – det er altså ikke nogen tiårsløsning eller toårsløsning, det er 100 år frem i tiden, der skal investeres på nuværende tidspunkt – må det være ganske naturligt, at man laver en undersøgelse, som beviser, om folk kan tåle at køre under vandet eller ikke kan tåle det, altså hvordan befolkningen stiller sig til sådan noget. Jeg vil i hvert tilfælde fastholde mit standpunkt, at vi vil vide, hvordan folks holdning til at køre under vandet er, inden vi går med til en bygning af denne art.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hvis hr. Ikast havde hørt ordentligt efter, ville han vide, at jeg faktisk ikke sagde, at jeg gik imod en psykologisk undersøgelse, men jeg sagde, at hr. Ikast var ude på gyngende vand, hvis hr. Ikasts eneste argument